

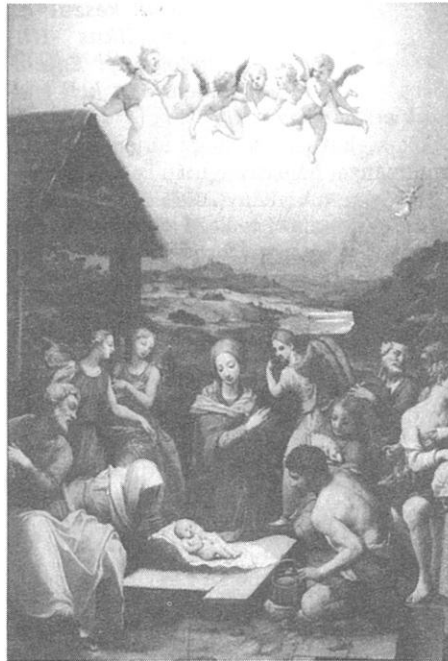
Karácsonyi áhítat

„Menjünk el egészen Betlehemig, és nézzük meg: hogyan is történt mindaz, amiről üzent nekünk az Úr.” (Lukács evangéliuma 1,15)

Készülünk a szeretet ünnepére. Várjuk a meghitt pillanatok, az ajándékok bontogatását, a családi találkozásokat. Hetek óta várokozással, izgatottan készülünk a szeretettel teli ünnepre. Karácsony ünnepe azért vált a szeretet ünnepévé, mert Jézus születésében egészen kézzelfoghatóvá vált Isten szeretete.

Az angyalok hírt adtak a pásztoroknak, Jézus első köszöntőinek az üdvözítő születéséről. A pásztorok még nem tudták milyen utat jár be a világ üdvözítője. A pásztorok nem tudták, hogy a világot Jézus kereszthalálával menti meg és így állítja helyre kapcsolatunkat Istennel. De a pásztorok rögtön elindultak Betlehembe. Elindultak Betlehembe, hogy megláthassák, hogyan történt mindaz, amiről az angyalok hírt adtak. Elindultak, hittel, bizalommal és azzal a vágygal, hogy tapasztalatot gyűjtsenek a világ Megváltójáról.

Az angyalok hírt vittek a pásztoroknak, és nekünk is üzen újra és újra Isten. Megszólít szeretetével, megszólít az örömhírről. Személyre szóló hívása, üzenete van a számunkra. Mindenkit ismer egyenként gondolataival és fájdmával együtt. Ismeri gondolatainkat, ki nem mondott

Agnolo Bronzino: Pásztorok hódolása

szavainkat, látja elmorzsolat könnycseppjeinket. Ő nem akar az életünkben magunkra hagyni, hanem magához hív, hogy igazi életünk legyen nála és általa. Menjünk el mi is Betlehembe! Ne csupán a kisedet Jézus bölcsőjéhez. Menjünk el Betlehembe, hogy rácsodálkozhassunk,

Isten hatalmasat cselekedett az emberért, vállalta az emberi élet gyötrelmét, fájalmát. Isten Jézusban nem egy megszokott életutat vállalt, hanem a keresztre vezető utat vállalta. Megszületett a világ megváltója.

Akár rövid, akár hosszabb életútra nézünk vissza mindannyian megtapasztalhattuk Isten szeretetét. Átéltük, hogy velünk az Isten, ő gondot akar viselni rólunk. Nem engedi, hogy elveszünk a gondok között. Nem engedi, hogy elveszünk a világ forogtatásában. Nem engedi, hogy elveszünk a lélektelenségben. Ő békességet, szeretetet, életünknek szilárd alapot ad.

Menjünk el Betlehembe, hogy megújult lélekkel, megújult étellel térhessünk vissza!

Péterné Benedek Ágnes

*Minden kedves
olvasónknak békés
Karácsonyt
és Istentől megáldott
új esztendő
kívánunk!*

ADY ENDRE KARÁCSONY

Harang csendül,
Ének zendül,
Messze zsong a hálaének,
Az én kedves kis falumban
Karácsonykor
Magába száll minden lélek.

Minden ember
Szeretettel
Borul földre imádkozni,
Az én kedves kis falumba
a Messiás
Boldogságot szokott hozni.

A templomba
Hosszú sorba
Indulnak el ifjak, vének,

Az én kedves kis falumban
Hálát adnak
A magasság Istenének.

Mintha itt lenn
A nagy Isten
Szent kegyelme sugna, szállna,
Az én kedves, kis falumban
Minden szívben
csak szeretet lakik máma.

Bántja lelkem a nagy város
Durva zaja,
De jó volna tiszta szívből
Oda haza.
De jó volna tiszta szívből
- Úgy mint régen-

Fohászzkodni,
De jó volna megnyugodni.

De jó volna mindent, mindent
Elfeledni,
De jó volna játszadozó
Gyermek lenni.
Igaz hittel, gyermek szívvel
A világgal
Kibékülni,
Szeretemben üdvözülni.

Ha ez a szép rege
Igaz hitté válna,
Óh, de nagy boldogság
Szállna a világra.
Ez a gyarló ember

Ember lenne újra,
Talizmánja lenne
A szomorú útra.
Golgotha nem volna
Ez a földi élet,
Egy erő hatná át
A nagy mindenséget,
Nem volna más vallás,
Nem volna csak ennyi:
Imádni az Istent
És egymást szeretni...
Karácsonyi rege
Ha valóra válna,
Igazi boldogság
Szállna a világra...

Erős vár a mi Istenünk

Két évvel ezelőtt történt, hogy megjelent gyülekezeti újságunk első száma. Mára már az ötödik számig jutottunk. Kerek évfordulókon általában visszaemlékezünk, értékelünk, összegyűnk. Átolvasva az eddig megjelent számokat, hadd osszam meg néhány észrevételemet és örömet.

Két évvel ezelőtt az újság első megjelentetésére nagy lelkesedéssel és izgalommal készültünk. Miután megjelent, azon gondolkodtunk, hogyan tovább. Hiszen tudtuk: könnyebb valamit elindítani, mint megtartani. Jelen számunk megjelenése arról árulkodik, hogy mindez sikerült. Sokak munkája mellett Istennek legyen hála érte!

Az újságban megjelent híradások arról tanúskodnak, hogy gyülekezeti életünk nem állóvíz, hanem mozgásban van. Egy gyülekezet életéről ugyanis az beszél leghívebben, hogy mit tud kínálni lelkiekben. Ezúton is arra biztatok mindenkit, hogy éljen azokkal a lehetőségekkel, amit ez a gyülekezet kínál: közösséget, az evangélium hirdetését, keresztyén értékek közvetítését és mintegy lelki otthont e sokszor lelketlen világban.

Örömöm, hogy ezt az újságot sokan olvashatják és olvassák. Nem tudunk mindannyian minden alkalmon résztvenni. Sokan talán egyetlenegyen sem. De legalább olvashatnak arról, hogy mi történt. Úgy ahogyan Pál apostol hírt adott magáról levélben a tőle távol eső gyülekezeteknek és ő maga is hírt kapott róluk.

Különösen is örülök annak, hogy bőven kapunk visszajelzéseket. Köszönet a hála szavaiért csakúgy, mint az építő észrevételekért.

Karácsony az ajándékozás ideje. Fogadjuk gyülekezeti újságunk e számát is úgy, mint ajándékot! Megajándékozunk egymást élményeinkkel, érzéseinkkel, gondolatainkkal, bizonyosságtételeinkkel. Ezzel arra a legnagyobb ajándékra emlékeztetjük egymást, amit a világ Istentől kapott: „Üdvözítő született ma nektek. Az Úr Krisztus a Dávid városában”.

Erős vár a mi Istenünk!

Péter Attila

Bemutatkozik Péterné Benedek Ágnes gyülekezetünk „új” lelkésze

- Beszélgetésünk apropóját elsősorban az adja, hogy gyülekezetünk élén három évig helyettesíti férjét Péter Attilát, aki doktorálni készül az Evangélikus Hit-tudományi Egyetemen. Mít kell tud-

nunk erről a cseréről?

- Sokak előtt ismert, hogy férjem teológiai tanulmányai befejezése után is foglalkozott a teológiai tudományokkal és a Hittudományi Egyetem Levelező Tagozatán előadásokat tartott az Őszövetség tárgyában. Többek biztatására döntött úgy, hogy vállalkozik a doktorátus megszerzésére. Hosszasan mérlegettük a lehetőségeket. Meghatározó szempont volt, hogy a maglódi gyülekezet életét ne érintse hátrányosan ez a döntés. Így elvetettük mind a hosszú külföldi ösztöndíj, mind pedig az aktív gyülekezeti szolgálat melletti doktorálás lehetőségét. Utóbbi esetben ugyanis egy hosszabb folyamat lenne és valószínűleg minden erőfeszítés ellenére valamely oldalt hátrányosan érintené. Az egyházi felsőbb-ség és a presbitérium egyetértésével úgy oldottuk meg ezt a helyzetet, hogy én vállalom a gyülekezetben erre az időszakra a helyettesítést. Így a férjem sem kerül távol a gyülekezettől, részt vesz a gyülekezet életében, azonban a hivatalt, napi teendők és a szolgálatok nem az ő vállán vannak. Köszönjük a gyülekezetnek, hogy ezt az új helyzetet elfogadta és a magam részéről mindent megteszek azért, hogy a gyülekezet élete zavartalan legyen

- Ágnes tehát régi-új lelkésze lesz a maglódi evangélikusoknak. Ezentúl, azért mégiscsak sokkal nagyobb feladattal és felelősséggel?

- Eddig főleg a gyermekmunkában, hitoktatásban vállaltam feladatokat illetve az ünnepi istentiszteletek, alkalmak lebonyolításában. Most valóban sokkal nagyobb a feladatköröm, hiszen egy-egy alkalom előkészítése, megszervezése lényegesen több feladatot ró a lelkészre, mint a lebonyolítás. Ezidáig csak a rám háruló feladat jó megoldásáért feleltem, most pedig minden megvalósuló rendezvény egészéért. Mindketten fontosnak tartottuk, hogy legyen egyértelmű, ki viseli a felelősséget, kihez fordulhatnak gyülekezetünk tagjai kérdéseikkel, így a munka hatékonyabban és világos keretek között folyik.

- A Luther-kabátot mindig egy ember ölti magára. S talán ez az, ami igazán érdekes. Istent szolgálni sokféleképpen lehet és kell. Az egyik legkomolyabb kötelem az azonban a papi pálya látszik. Miért választotta ezt a hivatást?

- Gyermekkoromtól kezdve aktív gyüleke-

zeti életet élt családom. Hívó életem fontos állomásai voltak az országos rendezvények, az aktív gyülekezeti szolgálat kántorként. Istent szolgálni sokféle módon lehet, úgy éreztem arra kaptam elhívást, hogy azt az örömhírt, amelyet Jézusban kaptam, és az élet meghatározó alapját jelenti, minél többeknek megpróbáljam továbbadni. Úgy érzem az elhíváshoz erőt is kapok Istentől egy hívó közösség lelki vezetéséhez.

- A verseny, a versenyképesség világában élünk. Az egyháznak is új és új eszközökkel kell megszólalnia, hívogatnia az élő Krisztushoz. Falunkban milyen elképzelések vannak erre nézvést?

- A gyülekezet életének alapját adják hagyományos állandó alkalmaink: az istentiszteletek, gyermek-és ifjúsági alkalmak, a konfirmációi oktatás. Fontosnak érzem gyökereink ápolását és egy folytonosság fenntartását. Ezek az alkalmakon azonban a mai kor embere számára érthető nyelven és módon kell szólunk Isten szeretetéről. Hagyománnyá váltak olyan közösségerősítő alkalmak, mint a gyülekezeti kirándulás, a hittanos tábor, a bensőséges húsvét hajnali istentisztelet az azt követő szeretetvendégséggel. Eddig is és ezután is keressük azokat az alkalmakat és eszközöket, amelyekkel az élő Krisztushoz hívhatunk sokakat. Igyekszünk olyan alkalmakat teremteni, ahol együtt gondolkodva, beszélgetés formájában keressük meg a válaszokat a modern kor kihívásaira, erre példa a havonkénti „Generációk találkozása” alkalmunk. Az elmúlt ősz tapasztalata, hogy a nagy találkozások szervezése gyülekezetünk egy-egy rétegét megszólítva, áldott és áldásos alkalmakat eredményez. Erre példa a „Múlt és jövő” rendezvényünk és mire újságunk megjelenik már megtörténik a kerek évfordulójukat ünneplő házaspárok hálaadó istentisztelete. Bízunk abban, hogy ezek az alkalmak a közösség erősödését eredményezik és sokakat indítanak arra, hogy gyülekezeti alkalmaink gyakori résztvevői legyenek.

- Luther Márton meglehetősen későn nősült, 42 évesen, a későbbiekben viszont szép és követendő példáját adta, feleségével Bora Katalinnal egyetemben, a nagycsaládos életformának. Önöknek egy gyermekük van Bálint. Lutherék öt saját mellett, még tizenegy nővérei halála miatt árván maradt Luther csemétét gondoztak. Szokás mondani: egy gyerek nem gyerek.

- Úgy tapasztalom, hogy egy gyerek is gyerek, a gyermeknevelés minden örömet átérve és felelősségét hordozva. Számomra is a nagycsaládi életforma az ideális, bár az nem biztos, hogy reformátorunkkal versenyre kelnek. A gyermekáldás Isten áldása, bízom benne, hogy Isten megáldja családjunkat.

Az interjút készítette: Vaskó Krisztián

Személyes beszámoló a „Múlt és jövő találkozójáról”

Minden Nagyszülő tiszteletére és emlékére

„Uram, te voltál nekünk hajlékunk nemzedékről nemzedékre!”

(Zsolt. 90,1.)

Sok hajlék van életünkben, mely valamiképpen szívünkhöz nő. De kevés olyan hajlékot ismerünk, mely oly sokak szívéhez áll közel, mint ez a templom. Ha ezek a falak mesélni tudnának, mennyi mindent emlékezetünkbe idéznének. Keresztelésünk napján itt hullott fejünkre három csepp víz az Atya, Fiú, Szentlélek nevében. Konfirmációnk napján itt járultunk az első úrvacsorához remegő lábakkal. Itt kötöttük össze életünket valakivel Isten áldását kérve. És itt emlékeztünk meg imádságunkban szeretteinkről, akiket eltemettünk. Ide járultunk, hogy megköszönjük szívünk örömét és ide menekültünk, hogy sebeinkre gyógyulást, küzdelmeinkben megnyugvást találjunk. (Részlet az istentisztelet prédikációjából).

A legtöbbszörnek – akiknek szívében Jézus él – volt valakije, aki kicsiny gyermek korában megfogta a kezét és elvitte a templomba, elvezette Istenhez. A gyermek először nem érti miről énekelnek és beszélnek a templomban. Miért kellett eljönni? Miért kell csendben maradni? Először csak szépen ül és hallgat, igyekszik megfelelni annak, aki oda elvitte őt. Azután egyszer csak, lehet hogy évek múlva – és csak Isten tudja hogyan – megnyílik a kis szív és ott terem egy érzés, amiből mint magból virágozik ki a hit, s hinni kezdi, hogy Valakinek annyira fontosak vagyunk, hogy az életét adta értünk.

Az én kezemet a Nagymamám fogta meg. Még be sem tudtam ülni egyedül a padba, de már istentiszteletre vitt magával. Tizenhárom éves voltam, amikor meghalt, és utána vasárnaponként már én ültem az ő helyén a templomban, mert meg voltam győződve arról, hogy lát engem és fontos neki, hogy ott legyek. Azután egyszer csak – nem tudom mikor és hogyan – nekem is nagyon fontossá vált. A hitemért a Nagymamámnak is hálás vagyok, mert ő volt Isten eszköze abban, hogy én ezt az ajándékot megkaptam. Így talán érthető, hogy nekem a templom padjai embereket is jelentenek és legyenek bár üresek a padok, látom bennük a „hozzájuk tartozó” embereket.

Sokszor elképzelem, hogy milyen boldog lenne a Nagymamám, ha itt lehetne velem, hiszen annyira szerette hallgatni a prédikációkat és olyan sokat jelentett neki az úrvacsora vétel. Így született a gondolat, hogy biztos élnek még az egy-

A lelkészek köszöntője az istentiszteleten

házközségünkben olyan nagyszülők és idős emberek, akiknek a padjuk csak azért üres, mert koruk vagy egészségi állapotuk miatt otthoni magányukban imádkoznak: meg kell keresni és templomba kell hívni őket!

A presbitérium azonnal felkarolta az ötletet. Sok volt a megvalósításra vonatkozó elképzelés és a jobbnál jobb javaslat. Megfogalmazódott, hogy a 70 éven felüli idősök és az ennél fiatalabb, de mozgásukban korlátozott gyülekezeti tagokat hívjuk meg egy istentiszteletre. Az egyházközség alapítványának kuratóriuma felajánlotta az ajándékok és a szeretetvendégség anyagi fedezetét, és nőtt tovább a gondolat, mígnem kiteljesedett: legyen ez az alkalom a „múlt és jövő” találkozója, hívjuk meg a kisgyermeket is! Az idősök fogadhatják szívükbe Isten ígését, hallhassák újra az orgonát, énekelhessenek és imádkozhassanak azon falak között, ahová az életük során az Úr elé vitték szívük minden örömét és terhét. De lássák azt is, hogy az egyházközség él, hitében erős és hogy az öreg templom padjai nincsenek ürességre ítéelve. A gyermekek pedig ismerjék

meg a gyülekezet közösségét és érezzék meg, hogy ők a múlt folytatói, a jövő.

Az ünnepi istentiszteletre 184 idős, vagy mozgáskorlátozott testvérünk és 87 hat éven felüli, még nem konfirmált kisgyermek kapott személyre szóló meghívót. Megszerveztük a gyalogosan közlekedni nem tudók szállítását is. Örömmel érzékeltük, hogy megbolydult a kis egyházközségünk!

Szervezkedtek a családok és készültek a találkozóra. A legnagyobb gondot az jelentette, hogy az egyházközség csak családonként tartja nyilván a gyülekezetet, így sem a számuk, sem a koruk nem ismert az evangélikus testvéreknek. Ezúton kérjük megértésüket és elnézésüket azoknak, akikhez e

hiányosság miatt nem jutott el a meghívás. Nagyon sok szívszorító beszélgetést folytattunk. Volt, aki testében vagy lelkében nem érezte magát annyira erősnek, hogy eleget tegyen a hívó szónak, de szükségét érezte, hogy kifejezze háláját az odafigyelésért. Volt, akinek a családja hálálkodott, mert legalább egy ideig nem a bánat, a veszteség, a betegség foglalkoztatta az idős embert, hanem a várakozás izgalma.

A szervezésben részt vevők már érezheték annak a megtisztuló, felemelő érzés-

(Folytatás a következő oldalon)

A fiatalok énekkel köszöntötték az egybegyűlteket

Személyes beszámoló a „Múlt és jövő találkozójáról”

(Folytatás az előző oldalról)

nek az előszelét, amit a találkozó napján, az istentiszteleten mindenki átélhetett. Az öreg templom padjai megteltek, az idősek fiatalságát népviseletbe öltözött lányok és legények idézték fel, az ajkakon több évtizeddel ezelőtti énekek csendültek fel, a versek gyöngülő hitünket erősítették. A prédikáció alatt úgy éreztük, hazakerestünk, ez a templom a mi hajlékunk. Meghatódva láttuk, hogy a szeretteik karjára vagy botra támaszkodó, úrvacsorát vevő idős emberek könnyezve állnak az oltár előtt.

Az ifjúság éneke „legyetek jók, ha tudtok”, a bizalom és az öröm üzenete, átsegített minket az istentisztelet áhítatából a szeretetvendégség hangulatába. Megtelt a parókia minden helyisége emberrel és a legcsodálatosabb érzéssel: a szeretettel. Ez megnyilvánult a vendégség háziasszonya, Varga Gabriella szavaiban, a gyermekek csengő hangjában, furulyájuk játékában, Bakonyi János testvérünk ajándékba hozott versében, a keresetlen szavú köszöntőkben, a gyülekezet asszonyainak vendéglátó süteményeiben és az átadásra került ajándékokban.

A találkozó minden résztvevője nagyon sokat adott és kapott ezen a napon. Köszönettel tartozunk a Tiszteletes Úrnak és a Tiszteletes Asszonynak áldozatos szolgálatukért. Köszönet a szervezésben segítő Szeberényi Lászlónénak, Domokos Bélánénak, Holbis Istvánnénak és minden gyülekezeti tagnak. Köszönet azoknak, akik saját családjukból összegyűjtötték a szállításra váró időseket, vagy segítettek azoknak, akiknek nincs gépkocsijuk. Köszönet a családoknak a bizalomért, mert előfordult hogy ránk bízták a látni, járni nem tudót. Köszönet annak, aki a szociális otthonból elhozta az édesanyját. Köszönet tiszteletbeli gondnokunknak Pokorádi Istvánnak, aki az udvart sem hagyta el hosszú idő óta, de eljött, mert megérezte, hogy mennyire szívesen látnánk újra körünkben. Köszönet a gyülekezet legidősebb tagjának, a 94 éves Laczkó Jánosnénak, aki gyalogosan jött el a találkozóra.

Mindenek felett köszönet az Úrnak, azért hogy megajándékozott bennünket ezzel a csodálatos nappal, amikor az idősek átélhették ismét az istentisztelet hitet és reményt adó hatalmát, amikor a fiatalok megízlelhették a hit összekovácsoló erejét, és amikor én, a Nagymamám helyén, a padban imára kulcsolhattam a kis unokám kezét.

Nagy Györgyné

Generációk találkozása – első előadások tapasztalatai

jságunk szeptemberi számában adtunk hírt arról, hogy havonta egy alkalommal előadásra és azt követően beszélgetésre kerül sor „Generációk találkozása” címmel. Ezeken az alkalmon lehetőségünk adódik arra, hogy az együtt élő családok, generációk kérdéseit megbeszéljük, a felmerülő problémákra lehetséges válaszok közül a megfelelőt kiválasszuk. Örömmel mondhatom, hogy az eddigi alkalmak iránti érdeklődés igazolta, hogy valóban szükséges ezeket a kérdéseket feltennünk és ilyen alkalmakat szerveznünk.

Az első előadás azt a célt tűzte ki, hogy kicsit önmagunkba nézzünk. A személyiség fejlődésének áttekintésével igyekeztünk meghatározni, hogy milyen korszakban vagyunk és azt is, hogy melyek azok a legfontosabb kérdések, amelyek az egyes fejlődési szakaszokra a jellemzőek. Megismerkedtünk a különféle személyiség típusok jellemzőivel. Egy vázlatot kaptunk arról, melyek egy család életében a természetes „kritikus” pontok (gyermekszületés, önállósulás, új család alapítása stb.). Mindez azt a célt szolgálta, hogy önmagunkat, családjunk tagjait talán kicsit jobban meg tudjuk érteni e jellegzetességek figyelembe vételével.

A második előadáson a családokban óhatatlanul keletkező konfliktusokról beszéltünk. Megvizsgáltuk, hogy az életkori különbözőségeken túl, melyek azok a tényezők, családi szabályok, eltérő igények, célok, amelyek konfliktushelyzeteket teremtenek. Végiggondoltuk hogyan lehet egy-egy konfliktusnak a megoldását oly módon megkeresni, hogy lehetőség sze-

rint minden családtagnak a legmegfelelőbb legyen. Ennek legjobb útja a megfelelő kommunikáció.

A harmadik előadás tehát a családon belüli kommunikációról szólt. Az előadásból világossá vált számunkra, hogy az igazi egymásra figyelés és egymás meghallgatása az a pozitív kommunikáció, melynek segítségével konfliktusainkat megérthetjük és megoldhatjuk. Sokszor a valódi odafigyelés már önmagában feloldja a problémát. Ezt az egyszerűnek tűnő, de sokszor nehezen megvalósuló elvet jól summázza a következő idézet:

„Kérlek, figyelj rám, és hallgass meg, és ha szólni akarsz, várj egy picit. Akkor majd én is tudok rád figyelni.”

Az első két előadást Péterné Benedek Ágnes, a harmadikat Dr. Szalay Mária tartotta. Álljon itt ismét a következő előadások tematikája:

December: A szeretet, a családi kohézió ereje – *Holkó Ágnes*

Január: Szülői szerepek, nevelési elvek – *Dr. Szabolcs Éva*

Február: Elengedni a gyermeket, leválni a szülőről – *Dr. Bodrog Miklós*

Március: Krízis I. A válás feldolgozása – *Dr. Muzsnay Márta*

Április: Krízis II. A betegség, a halál feldolgozása – *Dr. Cserhádi Péter*

Május: Nemi szerepek a családban. Anyák napja, apák napja – *Péter Attila*

Június: Kiértékelés. Család, gyülekezet, társadalom – *Péterné Benedek Ágnes*

Szeretettel hívunk és várunk mindenkit alkalmainkra, minden hónap harmadik péntekén este 6 órakor!

Péterné Benedek Ágnes

Maglódi Evangélikus Egyházközségért Alapítvány 2001. évi Közhasznúsági beszámolója

Eszközök (ezer Ft-ban)	Források (ezer Ft-ban)
Pénzeszközök 621	Induló tőke 100
	Tőkeváltozás 444
	Kötelezettség 77
Összesen 621	Összesen 621

2001. évben magánszemélyektől 40 eFt adományt kapott az Alapítvány, más szervtől, szervezettől vállalkozótól támogatás nem érkezett.

Az Alapítvány 2001. évben televíziót, porszívót, videomagnót, és rádiomagnót szerzett be összesen 127 eFt értékben, mely eszközöket az Egyházközség részére ellenérték nélkül átadott.

Az Alapítvány tisztségviselői 2001. évben semmiféle juttatásban nem részesültek.

Ezúton köszönjük meg az alapítványunkat személyi jövedelemadójuk 1%-ával támogatóknak a 2001. évben bankszámlánkon jóváírt 76.211 Ft felajánlást, mely összeget 2002. évben a „Múlt és jövő” találkozójára költségeinek finanszírozására használtunk fel.

Az Alapítvány Kuratóriuma

A fancsali gyülekezet látogatása Maglódon

Látogatásunk „morzsái”

Október 6-án kora reggel gyülekezünk s a „népszámlálás” után elindultunk Fancsalról Maglódra. Néhány gyerek a pótszéken is jól érezte magát, barátságos, kellemes volt a hangulat egész úton. Azóta igyekeztünk feldolgozni magunkban azt a napot. Morzsákat szedtem innen-onnan, s azokból próbálok összehozni egy kis írást...

Nem felejtjük el maglódi „látogatásunkat”! Több volt egy kirándulásnál, már csak azért is, mert nem csak azt tudtuk, hogy hová megyünk, hanem azt is, hogy kikhez: hittestvérekhez, barátokhoz! Útközben is minden kilométeren csíphettünk egy kis „morzsát”: itt egy tapsifüles nyuszi, amott egy tágszemű őzike – mintha az iránt érdeklődtek volna, ugyan kik ülhetnek abban a buszban. S mindazt, amit szemünkkel „lencsevégre” kaphattunk, csodálatossá varázsolta a színpompás ős... A hevesi szakaszon néhány kis faluban olyan stílusban épült kis parasztházakat láttunk, amilyenek Abaújban is épültek régen. Építészeti szempontból ezt mifelénk „vértelkes” stílusnak nevezik. Micsoda öröme volt annak az idős testvérnek, aki egyszer csak felkiáltott: „Nézzétek, olyan házak, amilyenek nálunk is vannak!” Szóval mindenki tudott „morzsát csípni” már az úton is – fiatal és idős egyaránt.

Egy kis pihenőre egyszer álltunk meg egész úton – Jászberény után egy nagyobb településen. Nyugalom volt az utcán, a csendet is hallani lehetett. Ünneplőbe öltözött járókelők „szó nélkül súgták meg” nekünk, hogy templom van a közelben. Valóban! Nem is kellett messzire mennünk, egy mutatós park közepén nagy és nagyon szép katolikus templom küszöbét léphettük át. Mise előtti vagy misék közötti időszak lehetett, mert pap nem volt a templomban, a betérő hívek csendben imádkoztak. Mi is átéltük egy rövid ideig az áhitat csendjét, s magamban arra a gondolatra jutottam, hogy Isten azért adta ezt a lehetőséget, hogy lélekben ráhangolódjunk a maglódi evangélikus istentiszteletre...

Megérkeztünk Maglódra! Az ókori keleten kenyérrel és sóval kínálták az érkező vendéget. Minket meleg teával és igen finom maglódi kuglóffal fogadtak – mi tagadás, mindenkinek jól esett. Nem sokkal utána hálásak voltunk a lelki kenyérért is, amit az istentiszteleten az igehirdetésben és az úrvacsorai közösségben kaptunk. Az igehirdetésben fő hangsúlyt kapott, hogy gyülekezetek

találkozásának alapja közös Urunk. Mivel egyben tanévnyitó istentisztelet is volt, kiemelésre került, hogy a hittanórákon lehetőség van a Jézussal való találkozásra. Október 6-á révén megemlékeztünk az aradi vértanúkról is.

A mi gyermekeink a mai napig is örömmel emlegetik, hogy a maglódi gyerekekkel együtt odaállhattak az oltár elé, és ők is kapták az áldást, amit a hitoktató néni kért Istentől... Személyes örömet soha nem felejttem el, amit akkor éreztem, amikor olyan arcokat pillantottam meg az istentiszteleten, akik fancsali szeretteikről kaptak jelzést, hogy vasárnap a maglódi istentiszteleten falubeliekkel, rokonokkal találkozhatnak. Egy tucatnyi Fancsalról elszármazott Budapesten élő testvér is ott volt velünk az istentiszteleten...

Ezúttal is köszönjük a maglódi felügyelő testvérnek a gyülekezet múltjáról, jelenéről és a templomról adott tájékoztatását. A mi gyülekezetünk is szlovák eredetűnek mondható. Fancsal a régmúltban többször is lakatlanná vált. Az 1720-as években az akkori földesúr „a Szemere család telepítette be a hosszú időre kihalt falut a Felvidékről, evangélikus vallású tótokkal” – így olvasható Diáriumunkban. Tehát ilyen értelemben is van közös vonásunk. Örömmel láttuk, hogy a maglódiak oltára felújítás alatt áll. Adja Isten, hogy minél előbb teljes szépségében pompázzon.

A temetőkerthi sétán megható volt, hogy a felügyelő úr elvezetett minket a gyülekezet egykori lelkészének sírjához is. Szép a hálás emlékezés.

A finom ebédet, uzsonnát nem kell dicsérnem, önmagáért beszélt, na meg jó étvágyunk is elárult valamit. A délutánról csak annyit, hogy a gyermekek élvezték a búcsúúti sétát, örültek a kisebb-nagyobb „búcsúfiának”. Nekünk, felnőtteknek volt alkalmunk beszélgetni a fehér asztal mellett és séta közben is. Valaki egyszer azt mondta: „Az ember magában mit sem ér. Ha nincs jó barátja, elviszi a szél”. Mi úgy érezzük, hogy barátokra találtunk a maglódi testvérekben!

Amint leírtam, csak morzsák gyűjteménye a szép nap egészéből! Ezúttal is köszönjük a meghívást, a kedves vendégszeretetet, s reméljük, hogy nem utoljára találkoztunk! Erős vár a mi Istenünk!

Péter Jenő

Heiligenwaldi kórus koncertje

Október 11-én a németországi Heiligenwaldból vendégek érkeztek hozzánk. A heiligenwaldi evangélikus gyülekezet kórusa Budapestre látogatott, koncertet adott iskolákban és néhány gyülekezetben. Mi is örömmel fogadtuk a megkeresést, hogy nálunk is énekeljenek. Változatos és szép volt a koncert. Ennek az estének a varázsát, a szinte pillanatok alatt kialakult testvéri melegséget a heiligenwaldi kórus vezetője beszámolójában a következőképpen írta le:

„Fellépésünk a Maglódi evangélikus templomban – mely 1775-ből származik – utunk megkoronázása volt. Igazi örömet okozott, oly sok kedves ember előtt énekelnünk. Péter Attila lelkész úr, felesége és a presbitérium tagjai olyan szeretettel fogadtak bennünket, hogy úgy érezhettük, mintha hosszú ideje egy családhoz tartoznánk. Ez az érzés erősödött a koncert alatt. Dalaink a hallgatóságunknak örömet szereztek, sőt észrevettük, hogy néhány klasszikus dalt velünk együtt dúdoltak. Örömmel hallgatták a gospel és szórakoztató dalainkat is. A koncert végén külön megtiszteltetés volt számunkra, hogy a nemzeti himnusz el-éneklésével köszönte meg hallgatóságunk a koncertet. A késő esti búcsúzásnál a gyülekezeti teremben bizony néhányunknak kicsordult a könnye, mert ily rövid idő alatt igazán összeharagkoztunk vendég-látóinkkal.”

Hosszasan keressük a térképen, hol is van Heiligenwald. A koncert óta tudjuk, hogy ott nagyon sok kedves evangélikus testvérünk lakik. Bízunk abban, hogy nem utoljára találkozhattunk.

Péter Attila

Nagy utazás a Dunántúlon

Templombelső modern oltárral és szószékkel

Az Országos Meteorológiai Szolgálat jelentése: Magyarország felett borult, felhős az ég, a hőmérséklet 10 °C. Az egész napos esőzéseket viharos északkeleti szél kíséri. E felhős nap hajnalán 70 evangélikus tekintet kémleli aggódva szobájának ablakából az eget. Semmi remény. Ömlik. Ilyen locspocokban az ember nem bújik elő szívesen a házából. De mégis! Dzsiki, esernyő, esőkabát! Ki-ki ízlése szerint, és indulhat is a busz a már tradíciónak számító gyülekezeti kirándulásra, melynek úticélja Székesfehérvár-Zirc-Bakonycsérnyre.

A buszon persze jó meleg van, és az utazásokat általában kedveljük, pláne az idősek, akiknek talán ez az egy adatik meg évente. Az autópályán már mindenki kezében tartja énekeskönyvét. Szeretem, amikor öreg kezek kinyitják és hallom, hogy „Velem vándorol utamon Jézus”. Igen, itt van velem a buszon, a dallamban, mellettem és az esőben is. No meg királyi városunk parókiáján is, ahol Bence András esperes és fehérvári testvéreink lelkesen ismertetik meg velünk nevezetességeiket, melyek „vízfüggönyön” keresztül is gyönyörűek. Az eső miatt beszorultunk a babamúzeumba, de cseppet sem bántuk meg, mert többségében kedveljük az efféle ékszeres ládikába zárt csipkés világot. Zircen a Természettudományi Múzeumban nem csak a gyermekek, hanem a felnőttek is rácsodálkozhattak hazánk élővilágának gazdagságára.

Hegyek között, kanyargós úton, zajt, fel-

gyorsult tempót és világot magunk mögött hagyva érkezünk meg Bakonycsérnyre. Csendes falu, a várostól, gondoktól távolra eső nyugalom szigete, ahol a templom a hegytetőn áll. Harangszó hívogatására lépkedünk felfelé, hogy az Istenel találkozzunk. Igehirdetéssel szolgált nekünk Szarka István lelkész. Családja és a helybeliek vendégszerete valamint a velük való beszélgetések a gyülekezeti teremben melegséggel töltötték el

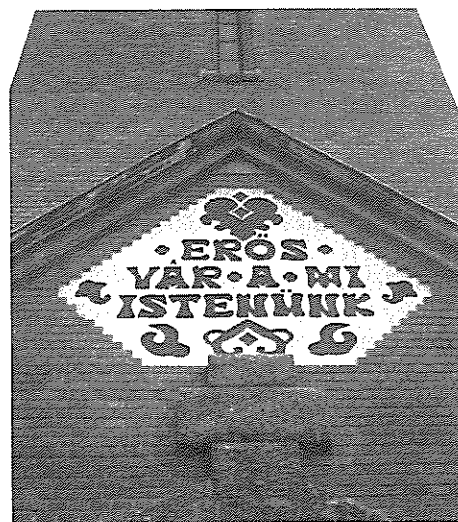
bennünket az amúgy fázós napon.

A buszon hazafelé zötykölődve aztán eszembe jut az is, hogy ma senki sem dudergett. Pedig tehettük volna. Mégis, volt más, amire figyelhettünk: tájakra, városokra, barátokra, egymásra és mindezekben Istenre.

Vajon az utazáson kapott ajándékok, örömök és békesség a holnapi fázós napunkat is felmelegíti? Kitar-e holnapig? Talán. És azután? Ha eleget gyűjtöttünk, akkor biztosan. Kell még sok-sok ilyen nagy utazás, ahol a csomagunkban elsősorban Őt visszük magunkkal.

Holkó Ágnes

A kapuzat timpanonja

II. világháborús emlékművünk

Valamikor gyerekkoromban az iskola történelmi ünnepei alkalmával egyszer-egyszer kísérteltünk az Evangélikus Temetőbe, hogy a „katona síroknál” megemlékezzünk a II. Világháború hősi halottairól. Ez bizony jónéhány évtizeddel az előtt történt. Viszont az utóbbi egy-két évtizedben nem hallottam arról, hogy gyermekeink felkeresték volna azt a helyet, amely történelmünk véres korszakáról tudna mesélni. Bizony nem csak gyermekeink, de sok felnőtt maglódi lakótársunk sem hallott a temetőnek erről a mélyre süllyedt, szomorú, ismeretlen helyéről. Minél távolabb kerültünk időben a háború borzalmaitól, annál kevesebb embernek jutott eszébe az ismeretlenül elesettek sírját gondozni, egy-egy szál virágot elhelyezni a megrozsdásodott, elferdült fejfák tövébe. Az idő múlásával a háború okozta pusztítás képe talán elhalványul, de az a tény, hogy 27 millió katona és kb. ugyanannyi civil életét ontotta ki a kegyetlenség, az továbbra is konok tény marad.

Az emlékezés, a tiszteletadás nemes gondolatot szült: temetőnknek ezt a mély elhagyott részét emeljük ki, hozzuk föl arra a szintre, amilyen a környezete, tisztítsuk meg mindentől, ami a hősök emlékéét elfedné, vigyük magunkkal a jövőbe, méltó megbecsüléssel azt, amit soha nem szabad elfelejteni.

2002. november 1-én ez megtörtént. A hősi halottak sírjai fölött felállított az a gránitból készült emlékmű, ami örök időkre emléket állít nem csak az akkor, itt, Maglódon elesett, eltemetett katonáknak, hanem a sok millió sorstársuknak is. Szomorú, de dicsőséges nap volt. A megemlékezés szavai hangzottak el Péterné Benedek Ágnes ev. lelkész és Hadnagy Zsolt alpolgármester részéről. Az emlékművet megáldották az Evangélikus és a Református Egyház lelképásztora. Koszorúkat elhelyezték a Maglódi Evangélikus Egyház, a Maglódi Református Egyház, a Maglódi Nagyközségi Önkormányzat valamint a Polgári Kör képviselői, és mindazok, akik számára ez az emlékmű sokmindent hordoz.

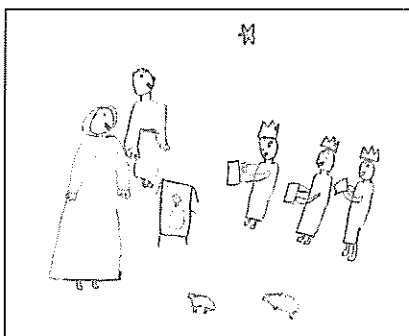
A II. világháborús emlékművet emeltette a Maglódi Evangélikus Egyház és a Maglódi Nagyközség Önkormányzata. Köszönet érte.

Petrovics Jánosné

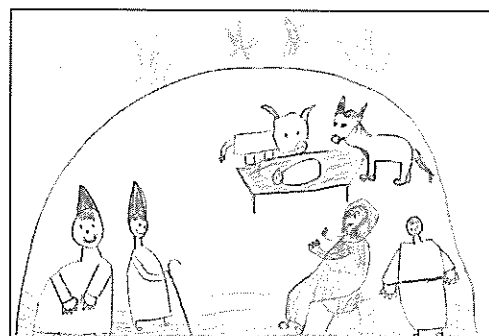

Összeállította:
Domokos Béláné

Pásztorok a kis Jézusnál
rajzot készítette:

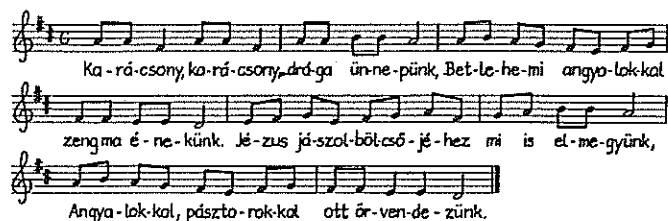

Merczel Nikolett (6 éves),

Paulovics Norbert (6 éves)

KARÁCSONY, KARÁCSONY /18.

2. Karácsony, karácsony, drága ünnepe,
Napkeleti bölcsek útján mi is elmegyünk.
Napkeleti csillag fénye minket is vezet,
Istenünknek áldott szíve minket is szeret.

Kedves Gyerekek!

Ti is készíthettek ilyen szép karácsonyfadíszet.
Színes papírból vágjatok ki 2-2 azonos formát,
ragasszátok össze egymásra helyezve. Ragasztás
előtt tegyetek közéjük színes fonalat.

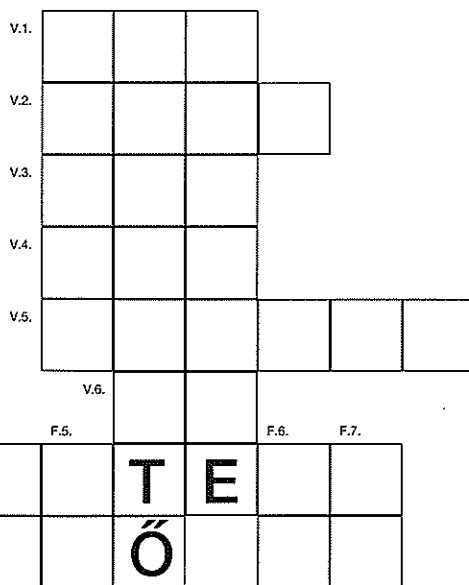
A karácsonyfadíszet készítette
Szódi Rebeka (6 éves) és Kiss Nóra (6 éves).

Karácsonyi ünnepély
az Ady Endre úti óvodában.
A képen: Csermendi Zsolt,
Polyák Viktória,
Komiszár Tímea, Székely
Róbert, Merczel Krisztián,
Oláh Zoltán.

Rejtvény

Ha megfejtitek az alábbi rejtvényt, a függőleges és vízszintes
kiemelt sorokban karácsonyi üzenetét olvashatjátok.

V.1.: tuskés állat

V.2.: első ember

V.3.: első asszony

V.4.: ...-zúz

V.5.: Jákob későbbi neve – országnév is

V.6.: papírra vet

F.1.: téli sport

F.2.: szín

F.3.: nem áll

F.4.: paripa

F.5.: kutya

F.6.: állóvíz

F.7.: egyes számú személyes névmás

GYÜLEKEZETI HÍREK

● Szeptember 14-én „Múlt és jövő találkozója” elnevezésű ünnepi úrvacsorai istentiszteleten és szeretetvendégségen voltak együtt gyülekezetünk idősei és fiataljai.

● Szeptember 20-án a „Generációk találkozója” sorozat első előadására került sor. Péterné Benedek Ágnes tartotta Önismeret, helyem szerepem a családomban címmel.

● Október 6-án tanévnyitó istentiszteletet tartottunk és vendégeink voltak a fanciesli gyülekezet tagjai.

● Október 11-én a heiligenwaldi evangélikus gyülekezet kórusa adott koncertet templomunkban.

● Október 12-én gyülekezeti kirándulásra indultunk Székesfehérvár–Zirc–Bakonycsernye útvonalon.

● Október 18-án a „Generációk találkozása” sorozat második előadására került sor. Péterné Benedek Ágnes tartotta *Konfliktusok a családon belül* címmel.

● Október 24-én, 25-én és 27-én a református gyülekezettel együtt készültünk a reformáció ünnepére. Ünnepi sorozatunk záróalkalma a közös úrvacsorai istentisztelet volt a református templomban.

● November 1-én felszenteltük az evangélikus temetőben a II. világháború hősi halottainak emlékére állított emlékművet.

● November 17-i istentiszteleten Isten áldását kapta a Szlovák Kisebbségi Önkormányzat képviselőtestülete, melynek minden tagja evangélikus. Isten áldása legyen munkájukon.

● November 29-én a „Generációk találkozása” sorozat harmadik előadására került sor. Dr. Szalay Mária tartotta Kommunikáció a családban címmel.

● December 1-én tartottuk ádventi szeretetvendégségünket. Meghívott vendégünk Dr. Szabó Lajos lelkész az Evangélikus Hittudományi Egyetem rektora és Dr. Szabóné Mátrai Marianna lelkész, a Hittudományi Egyetem Gyakorlati Intézetének igazgatója volt.

● December 8-án hálaadó istentiszteletet tartottunk, melyen az ez éven kerek házassági évfordulóikat ünneplő házaspárok gondoltak Isten iránti hálával az együtt töltött évekre.

Összeállította: Péterné Benedek Ágnes

Egyházközségünket
segíti

A Maglódi Evangélikus Egyházközségért Alapítvány.

Köszönetet mondunk mindazoknak, akik alapítványunkat adójuk 1%-nak felajánlásával vagy más módon támogatták. További felajánlásait a Monor és Vidéke Takarékszövetkezet

65100039-10035728

számlaszámon tehetik meg.

Az Alapítvány Kuratóriuma

Egyházközségünk presbitériumának tagjai

Simonyi József, Fő ut 96.
Petrovics Jánosné, Kölcsey Ferenc u. 11.
Holkó Ágnes, Sugár út 73.
Nagy Györgyné, Sugár út 96.
K. Szever Jánosné, Semmelweis u. 14.
Holkó Mihály, Ady E. u. 36.
Pecznyik Józsefné, Madách I. u. 4.
Holbis Istvánné, Sugár út 99.
Kérges László, Kölcsey Ferenc u. 17.
Szeberényi Lászlóné,
Bajcsy-Zsilinszky u. 3.
Fabók Jánosné, Liszt F. u. 4.
Zombory Istvánné, Kepler János u. 17.
Domokos Béláné, Táncsics M. u. 12.
Dobosné Sziráki Erika, Ecseri u. 4.
B. Hajdú Mária, János u. 14.
Gubcsó Jánosné, Sugár út 124.
Kiss Pálné, Liszt F. u. 7.
Vaskó Krisztián, Bajcsy-Zsilinszky u. 59.
Gohér Pál, Bajcsy-Zsilinszky u. 18.
Gohér Pálné, Bajcsy-Zsilinszky u. 18.
Takács János, Árpád Vezér u. 104.
Varga Gabriella, Sugár út 94.
Domokos László, Táncsics M. u. 12.
Samu Szilvia, Sugár út 99.

Kérjük, hogy kéréseivel, kérdéseivel, problémáival bizalommal forduljon presbitereinkhez!

Gyülekezeti alkalmaink

Állandó alkalmaink:

- ✿ Istentiszteleteinket minden vasárnap és ünnepnapon 1/2 11 órakor tartjuk.
- ✿ Vasárnapi iskola foglalkozásokat tartunk óvodáskortól 5. osztályos korig az istentisztelettel egyidőben 1/2 11 órakor.
- ✿ Csütörtökönként 17 órától bibliórát tartunk.
- ✿ Szombatonként 15 órától (a téli időszámítás idején) tartjuk a konfirmációi előkészítést.
- ✿ Szombatonként 17 órai kezdettel ifjúsági órát tartunk.

Az iskolai hittanórák rendje a következő:

A Petőfi téri iskolában:

- ✿ Kedden az 5. órában az első és másodikosok, szerdán az 5. órában az elsőskök, 6. órában a harmadikosok és negyedikesek számára tartunk hittanórát.

A Nyaralói iskolában:

- ✿ Hétfőn az 5. órában a második és harmadikosok, szerdán az 5. órában az elsőskök, 6. órában a negyedikesek számára tartunk hittanórát.

A Központi iskolában:

- ✿ Pénteken a 6. órában az ötödikesek és hatodikosok számára tartunk hittanórát. Óvodai hittanórákat az Aradi utcai és az Ady Endre úti óvodában tartunk.

A karácsonyi ünnepkör ünnepi istentiszteletei a következők:

- ✿ December 24-én este 5 órakor karácsony szentesti istentisztelet a gyermekek szolgálatával.
- ✿ December 25–26-án, – karácsony első és második napján, 1/2 11-kor ünnepi istentisztelet úrvacsoraozttással.
- ✿ December 31-én este 5 órakor óév esti istentisztelet.
- ✿ Január 1-én 1/2 11-kor újévi úrvacsorai istentisztelet
- ✿ Január 6-án 1/2 11-kor vízkereszt ünnepi istentisztelet

Alkalmainkra, együttléteinkre mindenkit sok szeretettel várunk!

ERŐS VÁR

A Maglódi Evangélikus Egyházközség
Gyülekezeti újságja
2002/III. évfolyam 2. szám
Megjelenik négyhavonta 1500 példányban
Az újságért felel:
Péter Attila lelkész
Cím: 2234 Maglód, Sugár út 79
Tel: 06-29-325-555

Tipográfia és nyomdai előkészítés:
Vémi József